

VERSLAG NEPALREIS 2009.

Zondag 4 oktober

Na afgelopen woensdag afscheid genomen te hebben van Ellen en haar gezin en gisteren van Elise en Matthijs, zijn we vanochtend kwart voor 10 naar Ingrid gegaan. Daar koffie gedronken en afscheid genomen van de meiden. Ingrid brengt ons naar Schiphol, want we hebben 55 kilo bagage. Om 15.00 uur vlogen we naar Londen en daar moesten we 6 uur wachten. In terminal 3 hebben we het ons gemakkelijk gemaakt, wijntje en lekker kipsaté en om 20.15 uur vlogen we dan eindelijk de lucht in. We vliegen met Jet Airways, een Indiase maatschappij in een keer naar Delhi. Het vliegtuig zat vol, ik zat in het midden van 3 stoelen, maar het was een goede vlucht. Om 9 uur s 'ochtends plaatselijke tijd geland op het vliegveld van Delhi. Dit ziet er een stuk beter uit dan in 1996, zelfs de toiletten zijn redelijk. We moeten hier 2 ½ uur wachten en krijgen een lunch doos met een sandwich en pakje drinken. Om 13.00 uur vliegen we in 1 ½ uur naar Kathmandu en komen daar om 14.30 uur aan. De tassen zijn er allemaal al heel snel en dan naar buiten. Het is warm en de eerste die ik zie is Jimi van Stg. Veldwerk. Hij was daar toevallig en verwelkomde ons hartelijk. Daar achter hem zag ik Madan staan met de bekende bloemenslingers en ook door hem werden we enthousiast verwelkomd. We rijden naar Souvenir Guesthouse en daar is Samjhana en didi met kleine Pratyus die nu zelfstandig kan lopen. Samjhana is weer zwanger en ziet er prachtig uit. Ze hoopt op een meisje. We drinken een biertje en na ons een beetje opgefrist te hebben gaan we geld wisselen en wat boodschappen doen. Natuurlijk halen we een paar flessen wijn en ook hier zijn ze blij ons te zien, dat kun je begrijpen. We wachten op Rob Leek met een paar Hollanders en samen gaan we naar Nepali Chulo, een traditioneel Nepalees restaurant.

Wij zaten boven, want beneden moest je op de grond zitten. Er werd gezongen en gedanst en er was mooie muziek. De muzikant is een broer van Jhoti uit Nederland en zijn vrouw was de zangeres. We kregen dal bhat, maar dan een luxe, met een voorgerecht en nagerecht. Het is een heel duur restaurant, maar leuk voor een keer. Dan staat er ineens een levensechte pauw binnen en begint iedereen af te snuffelen. Ik dacht eerst dat het een echte was, maar er zat iemand in. De pauw bedelt om geld en krijgt dat ook. Terug naar SG. Bimal heeft al gebeld. We drinken een glaasje wijn en dan gaat ons eerste nacht in KTM in. Heerlijk om hier weer te zijn.

Dinsdag 6 oktober

Om 7 uur worden we wakker, lekker gedoucht en dan voor ontbijt naar Gaia. Daar zien we Ajay en de jongens van Gaia zijn ook blij om ons te zien. Even naar Binod om een email naar huis te sturen. Madan gaat met me mee een nieuwe simkaart voor mijn mobiel kopen en dan met Shudarsan naar

Dapakhel. We krijgen een omhelzing van Bimal en hij leidt ons rond. In alle klassen kregen we bloemetjes en slingers om onze nek.

We hebben ze allemaal bij Ben zijn foto neergelegd. In de kantine eten we heerlijke momo's en op dat moment begint het keihard te regenen. We hebben een gesprek met Bimal over de opening. Hij vraagt ons of we nieuwe kleding voor de staf kunnen sponsoren en wij zeggen dat we eerst ons bestuur moeten vragen. Ondertussen ontmoeten we ook Susi en Barbara, ook uit Zwitserland. We gaan terug met Shudarsan, die trouwens niet blij is. Zijn vrouw is bij hem weg, hij heeft zijn auto's moeten verkopen en woont nu in een klein kamertje. Ook zijn zoon ziet hij niet meer. We nemen een wijntje, rusten even en gaan dan voor diner naar New Orleans en ook hier weer blije gezichten. Heerlijk gegeten en gezellig gekletst met vier Nederlanders die naast ons zitten. Het giet weer. Na ons gebruikelijke wijntje gaan we naar bed.

Woensdag 7 oktober

Heerlijk geslapen. Het heeft de hele nacht geregend. Ontbijt bij Gaia en even naar Veldwerk. Tassen gekocht bij Ravi, de vriend van Raju en dan terug naar SG. Lekker noedelsoep en om 13.00 uur met Shu naar Babarmahal. Prof is druk, dus we drinken thee met Guni en gaan na een uur weer weg. Kaarten gekocht en email naar huis gestuurd. Even relaxen op de kamer en dan om 19.00 uur kijken of Petra, onze nicht, er is. En ja, met zo'n 150 mensen van Arke is ze vandaag in Kathmandu aangekomen voor een studiereis. Ze logeren in Kathmandu Guesthouse en we drinken daar een borrel, want het giet van de lucht.

Buiten is het een grote prutbende. Alles is vies en het weer ziet er niet goed uit. Even bij Sunil op bezoek in zijn nieuwe winkeltje, maar dit is zeker geen vooruitgang. Het is klein en niet te zien vanaf de weg. Eten in New Orleans en nog even mailen. Spullen uitgepakt en wijntje op de kamer.

Donderdag 8 oktober

Niet goed geslapen. Dit komt deels door de regen, maar ook door blaffende honden naast ons. De 2 Nederlanders die vandaag naar Pokhara zouden gaan, blijven hier, want er is geen verkeer mogelijk naar Pokhara vanwege wegverschuivingen. Te gevaarlijk!! Er gaan ook geen vliegtuigjes, dus dat wordt voor ons ook spannend morgen. Gedoucht, maar ook die is koud. Bimala gebeld. We gaan met Wilma en Hans, zo heten deze 2 mensen, naar ons project. Wilma blijkt in hetzelfde huis te wonen als Hanneke Heim. We leiden ze rond en lunchen daar. Ze zijn onder de indruk. We zetten ze af in Patan bij het museum. Wij gaan bij de AGE groep op visite. Het is goed ze weer te zien. We gaan terug naar SG en maken een doos met spullen klaar voor Age. Nadat we een mail hebben verstuurd, nemen we lekkere snacks in Gaia: aardappeltjes en momo's met een glaasje wijn. Bijaj gedag gezegd en naar Sunil. Mooie ringen besteld. Het is nu prachtig weer en de zon schijnt. Heerlijke pizza gegeten in Road House en tas gepakt voor morgen. Dan gaan we naar Pokhara.

Vrijdag 9 oktober

Heerlijk geslapen. Het is droog, maar bewolkt. Ontbijt in SG en om half 10 richting Tibet Guesthouse. We gaan met de riksja. Die jongen trapte zich rot, vreselijk!!! We zouden om 10 uur vertrekken met de Nederlandse groep mensen van Rob Leek, maar het werd uiteindelijk 11 uur. Ook Shanti uit Pokhara rijdt met ons mee, dit is een verrassing. We worden uitgezwaaid door Binod en Manoz. De rit is mooi en om 14.00 uur gaan we eten. Heerlijke chowmein. Daarna verder en om 16.00 uur gebeurt het. We staan stil. Er is een ongeluk gebeurd, er is iemand dood en nu wordt de schuldige eerst gepakt en er wordt gekeken wie er gaat betalen en hoeveel. Dit kan uren duren. We wachten eerst even af, maar het wordt al donker. We besluiten naar het eerstvolgende restaurant te lopen en daar te eten. Ik had fried rice, maar het was koud en er zat een vreemd smaakje aan. De auto's beginnen weer te rijden en we kunnen gelukkig weer verder. Om 21.00 uur komen we in Lakecity hotel aan. Daar worden we hartelijk omhelsd door Ishor, Sabitri en Min. We krijgen lekkere tomaten soep en een wijntje. Wij gaan naar de overkant, want het hotel is vol. Samen met Floor, Lenneke en Rob slapen wij in het KC's hotel. Grote kamer met ventilator, balkonnetje met uitzicht op het meer.

We vragen wat meer handdoeken en een onderlaken en dan gaan we lekker slapen na een enerverende dag.

Zaterdag 10 oktober

Heerlijk geslapen en als we de gordijnen opendoen, hebben we een prachtig uitzicht op de Machapuchare oftewel de Fishtail. En ook het meer strekt zich voor onze neus uit. Aan de overkant zitten witte ibissen in een boom en als ze over het meer vliegen is dit een schitterend gezicht. Na de

douche lekker ontbijten bij de German bakery aan de overkant. We bezoeken het Namasté handcraft centrum, maar er is niemand. Morgen nog een keer proberen. Email naar huis en lunch in Lakecity hotel en dan lopen naar de lakeside. Leuke poncho's en rokjes voor de kleindochters gekocht en een fleece vest voor Lars en Matthijs. Overhemd voor Co en een ring voor mezelf. Om een uur of half 5 gaat het heel hard gieten. We gaan lekker een wijntje drinken en daarna zoeken we het kindertehuis waar Henriette geweest is. Als we het gevonden hebben, geven we de cadeautjes aan het meisje van de foto.

We zetten ze op de foto en dan brengen we nog de bankpasjes naar de zus van Raju. We eten bij Zorba, lekker macaroni. Met de taxi terug en koffie in Lakecity. Wijntje op de kamer en slapen.

Zondag 11 oktober

Niet zo lekker geslapen. Ontbijt bij de German bakery. Bimal belt me nog en we gaan weer naar het handcraft centrum. Nu zijn er wel mensen, maar de tasje zijn te duur, dus we kopen niets. We bellen Luni en gaan naar het CP centrum om met haar te praten over het meisje Anita. We gaan terug naar de lakeside en vertellen de ouders van dit meisje wat Luni heeft gezegd. De vader belt Luni en maakt een afspraak voor morgen. Nu maar hopen dat ze wat kunnen doen. Email naar huis en dan gaan we om half 2 heerlijk in een tuin zitten aan het meer. En relaxen doen we met pakoda's, frietjes en een glaasje wijn, dit is vakantie!

Het is heerlijk weer. Tassen gekocht en teruggelopen naar ons hotel. Even op bed en dan valt het licht uit, maar we hebben 2 kandelaars, dus kunnen weer wat zien. Onze lamp is de enige die het niet doet, dus iemand komt het maken. Met de taxi naar lakeside en eten bij Maya. Dan terug en nog een wijntje bij Rob. Om 23.00 uur naar ons hotel.

Maandag 12 oktober

Gisteravond nog erg geschrokken! In een glas waar nog een wijnspoortje in zat, zaten 2 kakkerlakken en in de kamer liep er eentje op de rand van de muur. Voor het eerst van mijn leven zie ik ze en getver... Co heeft het glas leeggegooid en de andere kunnen pakken, maar ik ging niet echt lekker slapen. Na de douche ontbijten aan de overkant. We willen vandaag naar de piece pagoda gaan klimmen. Van de groep van Rob hebben verschillende mensen diarree. Ik heb zelf ook een beetje vreemde maag, ga dus aan de toast en gekookte eieren. We lopen naar de boot die ons naar de overkant zal brengen. Prachtig tochtje over het meer van zo'n 20 minuten. Het is warm en heel relaxt.

Als we aan de overkant zijn, drinken we eerst een cola en gaan dan klimmen. En ja hoor, 700 meter omhoog, stenen, stenen en nog meer stenen, geen tree is hetzelfde, dus het gevoel is er weer. In 1 uur en 15 minuten zijn we boven en raken in gesprek met 5 giechelende meiden. Co beklimt de pagoda en ik blijf lekker in de schaduw, want het is erg warm. We dalen weer af en krijgen gezelschap van 2 jongetjes. Onderweg eten we eerst nog noedelsoep. Als we beneden zijn, lopen we naar het Tibetaanse kamp en vragen naar Renzin Wangmo en dan hebben we de moeder te pakken. Ze neemt ons mee naar hun huisje en begint meteen boterthee te maken, bah...maar ze wil ook chappatie's gaan smeren met pindakaas, maar we zeggen dat we net geluncht hebben. We drinken wat sinas en praten met deze mensen die zo vriendelijk zijn. Renzin is er niet, dus we spreken af, dat ze maar naar ons hotel moet komen. De moeder laat haar winkeltje nog zien en we krijgen wat kettinkjes en een Tibetaanse kalender mee.

Moeder brengt ons naar de taxi en doet daar haar ketting af en geeft deze aan mij, zo schattig. Terug naar ons hotel, douchen en wijntje op het balkon. Even internetten en met de taxi naar de lakeside.

We gaan naar het echtpaar met hun dochter Anita en vader vertelt dat hij alleen naar het CP centrum is geweest en dat Luni hen thuis zal bezoeken. We eten weer bij Zorba en drinken nog een wijntje in Lakecity hotel samen met een paar mensen van de groep. Morgen rustdag en woensdag terug naar Kathmandu.

Dinsdag 13 oktober

Vannacht is Co op jacht geweest naar kakkerlakken. Ik vind dit vreselijk! Hij krijgt er een te pakken, maar er lopen er nog 2 of 3. We laten een lichtje en de ventilator aan, maar slapen hierdoor niet lekker. Vanochtend zat er eentje in de badkamer. Ik heb een rare maag, gisteren al norit genomen, vandaag maar weer. Ontbijt bij de German bakery en daar komt Renzin ons bezoeken. We hebben een leuk gesprek met haar en geven de spullen van Henriette.

Tas vast een beetje ingepakt en we laten maar wat kleren hier. Op balkon gelezen en dan naar Lakecity om te lunchen. Pakoda's, friet en cola. Een van de mensen van de groep, Kees, is jarig en we kopen wat zeep voor hem aan de overkant. Even lekker relaxen, douchen en een beetje lezen. We hebben een spuitbus gekregen en spuiten in alle hoeken van de kamer voordat we naar Lakecity gaan voor het afscheidsdiner. Nu maar hopen dat het helpt! We dineren met de groep en Kees krijgt cadeautjes. Hij trakteert op lekkere taart en cake van de German bakery. Om 22.30 uur naar onze kamer en het lijkt rustig. Goed geslapen.

Woensdag 14 oktober.

Om 6 uur wakker, er liggen een paar dode kakkerlakken op de grond en een hele grote klimt net op ons bed omhoog, ik ga dus niet meer slapen. We kleden ons maar aan en gebruiken ons laatste ontbijt bij de German bakery. Om 8 uur naar Lakecity en daar krijgen we de bekende tika, bloemetjes en fruit van Sabitri.

We nemen afscheid van de hele groep en vertrekken naar het vliegveld. We vertrekken een half uur later, want we zijn overboekt, hoe is het in hemelsnaam mogelijk met 16 passagiers? Om half 11 vliegen we de lucht in en 15 minuten later landen we in Ktm. We wachten op de tas en gaan naar SG. Het is hier ook warm, maar ook een stuk drukker dan in Pokhara. Tassen uitgepakt en lekker chowmein bij Gaia. Email naar huis en langs Ghyamjo, maar die is er niet. Langs Sunil en Thakur even gedag gezegd in zijn nieuwe hotel. Even relaxen met een wijntje en dan is er power cut voor 2 uur. Geld wisselen en eten bij New Orleans. En wie lopen we buiten tegen het lijf? Engely met haar dochter. Elkaar omhelsd en bijgepraat. Ze zijn hier om te proberen de 2 Nepalese meisjes in Nederland te houden. Lekker gegeten en terug naar SG. Wijntje en naar bed.

Donderdag 15 oktober.

Gedoucht, ontbeten en met de taxi naar Dapakhel. Gisteren kregen we een email dat de board van SGCP alle activiteiten voor 29 oktober afkeurt. Bimal is hierdoor erg gefrustreerd. Om 11 uur waren we er en hebben alles doorgesproken, geen olifant en geen muziekbond Kutumba. Rondleiding door Bimal en noedelsoep in de kantine en toen was prof er. We zijn met zijn allen naar Bimal zijn kamer gegaan en daar begon prof over de activiteiten. Bimal was op een bepaald moment zo kwaad, dat hij wegliep. We hebben op prof ingepraat en nu mag alles gewoon doorgaan. Ik heb Bimal er weer bijgehaald en we hebben alles doorgesproken. Ik had er koppijn van. We zijn met de bus teruggereeden en bij Susi uitgestapt en werden daar ontvangen met bier en snacks. Toen Robi ook thuiskwam hebben we het hele verhaal verteld. Susi had soep en brood en we hebben gezellig meegegeten, bij kaarslicht want het was load shedding. Terug met de taxi, onderweg zien we overal malla's voor Tihar en heel veel lampjes. Naar Binod om te mailen, maar het internet lag eruit. Koffie in SG en nog een wijntje op de kamer. Het was een enerverende dag!

Vrijdag 16 oktober.

Beneden ontbeten en om 9 uur met een privé auto met chauffeur Rajib naar Namu Bhudda. Het duurt een uur om KTM uit te komen, overal auto's, bussen en motoren. Dan de nieuwe weg naar Bhaktapur, die heel stoffig is en het laatste stuk is een smalle weg naar boven. Er liggen allemaal ongelijke stenen, dus het hobbelt lekker. Maar daar is dan de tempel, een prachtig complex met duizenden gebedsvlaggen.

Er wonen zo'n 200 monniken en we krijgen van een van hen een rondleiding. De meesten monniken zijn mannen en er zijn een paar vrouwen. We komen in een prachtige tempel met heel veel

verschillende bhudda's. Na een uur te hebben rondgelopen, gaan we weer naar het begin waar onze chauffeur op ons wacht. We lopen even rond in een oud Newari dorpje, Panauti, waar een groot feest is. Kinderen dansen en zingen en hebben veel lol. Overal malla's (bloemenslingers) lampjes en zoete lekkernijen. Alles is klaar voor het Tihar feest. Terug in KTM lekker geluncht bij Java Café. Panini met tomaat, mozzarella en pesto met mint erin. En lemongrass tea, heerlijk! Gedoucht, want we voelen ons hardstikke stoffig. Wijntje en even relaxen. De familie Klooster is gearriveerd dus even een hand geschud. Email naar huis en dan naar New Orleans en daar zitten Hans en Wilma. Het is hun laatste dag, dus we hebben even bij gekletst. Heerlijk gegeten. Het is heel druk, overal muziek. We kijken even in Kathmandu Guesthouse of Engely er is en ze zit met haar dochter buiten, samen met Roy Voss, een Nederlander. We drinken een wijntje met ze, want ze hebben positief bericht over de 2 Nepalese meisjes. Die mogen in ieder geval tot begin januari blijven. Terug naar SG en naar bed.

Zaterdag 17 oktober.

TIHAR!! Overal is men bezig om de huizen te versieren met malla's. De winkels worden schoongespoten en verkopen speciaal Tihar voedsel. Vandaag krijgen de honden een puja en dat betekent dat Michael, de hond van Pratyus, voor het eerst in zijn leven er aan moet geloven. Hij krijgt een malla om, krijgt kleurtjes op zijn snoet en ook lekker eten en drinken.

Gisteren was de kraai aan de beurt. Eindelijk telefonisch Govinda van het weeshuis te pakken en we maken een afspraak. Samjhana en didi zoeken wat kleding uit en de rest gaat naar het weeshuis. Bijaj brengt ons naar Galfatar en Govinda rijdt op zijn motor voor ons uit met Co achterop. Welkom door Ama met een tika en een malla. Alle kinderen zijn blij ons te zien, helemaal als we de kleding uitpakken, vooral de mutsen en sjaals van K3 vinden ze prachtig. Ook de vingerpoppetjes vinden gretig aftrek.

Alle kinderen krijgen wat van de kleertjes. Geweldig! We krijgen speciaal Tihar voedsel en cola en daarna gaan de kinderen voor ons dansen en zingen en wij moeten natuurlijk meedoen. Co trekt me mee naar het midden en laat zien hoe we in Nederland dansen. De kinderen liggen in een deuk. Leuk gesprek met Iswor, de oudste jongen en ik beloof naar hem te mailen. We geven wat geld voor snoep en dan gaan we weer met de taxi terug. We vergeten onze tas en moeten dus weer terug. Even relaxen op de kamer met een wijntje. Dan naar Mustang hotel en we drinken een biertje met Michelle, Huub en de andere Nederlanders. Lopend naar restaurant 1905 om samen met René daar te eten. We hebben alweer een tika te pakken en ook in 1905 zang en dans, maar nu door gehandicapte kinderen. Lekker gegeten en om 20.30 uur is het donker, de stroom is uit. Als we om 22.15 uur teruglopen naar SG gaat het licht weer aan.

Koffie met Madan en dan naar bed.

Zondag 18 oktober.

Lekker geslapen, ontbijt op het dak en dan naar de kerk. Er staat beveiliging buiten en ik moet mijn tas laten zien. Na de mis een leuk gesprek met een Belgische vrouw, die de vrouw van de Belgische consul blijkt te zijn. Het consulaat is vlak naast SG en we krijgen een lift van haar en een heerlijk kopje koffie. Omgekleed en naar Gaia voor lunch. Lekker chowmein met cola. Leuk gesprek met een Engelse broer en zus die gisteravond met de gehandicapten bij 1905 waren. Ze hebben ook een project voor gehandicapte kinderen. Hij heet Michael en zijn zus Frances. Het is warm, maar wel rustig op straat. Vandaag wordt de koe geëerd en veel winkeltjes zijn gesloten. Overal groepen zingende mensen in de straten en op de hoek van Thamel wordt weer een prachtige tekening van krijt op straat gemaakt. Naar Ghyamjo en order geplaatst en even langs Bijaj. Relaxen en omkleden en om kwart voor 4 met de taxi naar Bimal voor de mai tika. Overal vuurwerk vanwege het Newari Nieuwjaar. Op het balkon volgen we de ceremonie van de mai tika en Helen, de Duitse vrijwilligster, ziet er prachtig uit in sari. Ze woont een jaar bij Bimal in huis. Mai tika is je eigen body eren met wierook, veel bloemetjes, veel kleuren en ook rijst.

We krijgen een tika van Bimal zijn moeder en daarbij hoort een hardgekookt ei, vis, stukje vlees en iets zoets. De vis laten we staan. Dan naar beneden voor de dal bhat. Bimal schenkt whisky en rode wijn. Om 22.00 uur naar huis en slapen.

Maandag 19 oktober.

Na een goede nachtrust gedoucht en ontbeten in Weiszen Bakery. Vandaag is de bhai tika en worden de broers door hun zussen geëerd. Iedereen loopt er op zijn paasbest bij en veel winkels zijn gesloten. Koffie op het dakterras en even lekker relaxen. Om kwart voor 1 komen Tashi en Soonam, samen met hun neef. We geven de cadeautjes en hebben een leuk gesprek.

Wij gaan Thamel in om geld te wisselen. Overall muziek en er rijden auto's rond met veel jeugd erin die allemaal roepen: Happy New Year! We gaan lunchen in Norfield Café en dat hadden we beter niet kunnen doen. Het is hardstikke druk en ze kunnen het niet aan. Het duurt dan ook 1 ½ uur voordat we ons kopje soep krijgen. En het smaakt niet eens lekker. Terug naar SG en Madan zit gezellig met familie aan het bier. We gaan even rusten. Het is een heerlijk dagje vandaag. We willen gaan mailen, maar Madan zegt dat we erbij moeten komen zitten. We krijgen pasta en wat curry en Co drinkt een paar whisky's en ik haal mijn eigen wijn maar. Er komt nog een muziek band langs en die gaan voor ons dansen en zingen. Ze krijgen wat geld en gaan weer, kleine Pratyus is niet lekker. Om 22.30 uur naar boven en vallen als een blok in slaap na al die drank.

Dinsdag 20 oktober.

Heerlijk geslapen en ontbijt in Gaia. Email naar huis en terug naar SG. We gaan met Madan naar Bhat Batteni. Een supergroot warenhuis met 5 verdiepingen waar je echt alles kan kopen. We gaan kijken voor een euroguard, dit is een apparaat wat het water zuivert wat uit de kraan komt. Dan kun je dit water drinken. Dit zou een heleboel flessen water schelen voor Madan. Het kost tussen de 140 en 180 euro. We gaan nog naar een andere winkel, maar daar hebben ze het niet. We gaan er even over nadenken. Madan maakt lekker chowmein voor ons en dan gaat Co even rusten, ik ga douchen en daarna ga ik lezen op het dakterras. Wijntje erbij, heerlijk relaxen. We gaan met Madan naar zijn schoonzus om kettingen te bestellen. Eerst krijgen we lekkere snacks en daarna dal bhat, maar dit smaakt niet zo lekker.

De Duitse mevrouw uit SG is ook mee en vindt het ook niet zo smaken. Mooie spullen uitgezocht en dan naar Dambar de roepies ophalen. Dit is het cadeautje voor a.s. donderdag voor de staf en de kinderen. Bij Dambar heerst een grafstemming, want het gaat niet god met zoon Jos. Dit jaar dus geen Tihar feest bij Dambar. Madan brengt ons terug. Co meet kleine Pratyus zijn bloed op suiker, hij geeft geen kik. Madan wil het ook, maar springt bijna een meter de lucht in na het prikje. Ook zijn suiker is goed. Pratyus valt in slaap en nu maar hopen dat hij de hele nacht doorgaat. Wijntje op de kamer en naar bed.

Woensdag 21 oktober.

Heerlijk geslapen en ontbijt op het dak. We gaan met Hannelore, de Duitse vrouw, naar ons project. Er zijn haast geen kinderen, maar we leiden haar rond en lunchen in de kantine. We geven de kok wat spullen voor zijn baby. Daarna gaan we naar AGE, maar daar is niemand. Dan terug naar SG. Wij gaan naar een vriend van Raju, hij heet Ravi en maakt tassen van geitenleer. Wij nemen een aantal tassen mee voor Raju. Bij het winkeltje aan de overkant kopen we ook een aantal tassen en dan even relaxen. De stroom valt 2 uur uit. We eten in Gaia en dan gaat Co nog wat drinken met mensen die bij Madan zitten. Ik ga naar bed.

Donderdag 22 oktober.

Na een goede nachtrust en ontbijt in SG gaan we om 10 voor 9 met de auto naar Godaveri. Dit is een oud dorp met als attractie de botanische tuinen. Deze zijn heel mooi aangelegd, maar alles is uitgebloeid, dus we gaan een keer in het voorjaar terug. Daarna dachten we naar een waterval te gaan, maar dit werd een tempel. En hier was een waterval als het heel hard regent. Het is altijd anders hier dan ze zeggen. Dan maar een aantal trappen beklimmen en boven is dan ook een tempel. Dan gaan we terug en i p v 14.00 uur zijn we nu om half 1 thuis. In overleg met Binod geven we de chauffeur minder geld en dat vond hij niet leuk. Omgekleed en we gaan lekker soep met momo's eten bij Gaia en een biertje. Email checken en even een uurtje rusten. Co gaat douchen. Een leuk gesprek gehad met Trish, een leuke meid van 38 jaar uit Amerika. Ze is al maanden op reis in haar eentje. De spullen die ze gekocht heeft showt ze aan ons. We gaan naar New Orleans om te eten. Op straat komen steeds meer jongetjes die lijm snuiven aan Co vragen of hij hash of marihuana wil. Co eet iets vegetarisch en ik neem Nepali chicken met bruine rijst. De kip is heel erg heet, dus ik hoop dat ik geen last krijg van mijn darmen. We kijken of Fred en Irena in Kathmandu Guesthouse zijn, maar die zijn er niet. Kaarten geschreven en ik heb een onbestendig gevoel, hopen dat het goed gaat. Nadat ik nog even heb gelezen gaan we slapen.

Vrijdag 23 oktober.

Goed geslapen en geen problemen. Ik begin al een beetje aan dat gekruide eten te wennen, denk ik. We ontbijten op het dak, nadat we gedoucht hebben. Vandaag is het de grote dag voor René en zijn team. In Sankhu wordt vandaag het ecologische dorp geopend. Om 11 uur gaan we met 3 bussen richting Sankhu. Het is een prachtige rit, want voordat je Kathmandu uit bent, ben je al een half uur verder. Dan verandert het landschap, het wordt wat meer landelijker, mensen zijn hun land aan het bewerken. Na 5 kwartier arriveren we in Sankhu. Er zijn zo'n 200 mensen, waaronder heel veel Nederlanders. De familie Klooster met Madan, Michael en zijn zus, Krishna van Suvadra, maar ook de mensen van crossborders: Maarten Jan, Anna Janneke, Suman, Mingma, Jimi, maar ook Roy Voss. Er zijn natuurlijk ook hoogwaardigheidsbekleders van de Social Welfare. René wordt in het zonnetje

gezet, maar ook Auntie, een van de vrouwen die er al heel lang is en ze krijgt een oorkonde. Er zijn speeches en er wordt gedanst en gezongen door de kinderen.

Jos Bus arriveert ook nog. Alle gasten krijgen een malla en een tika. We krijgen een lunch doos met een broodje, een pakoda, wat chips enz. en drinken. Het dorp ziet er prachtig uit en René kan hier trots op zijn. Om 16.30 uur gaan we terug met de bus en we gaan even relaxen in onze kamer. We kleden ons om, want we zijn uitgenodigd voor het feest in restaurant 1905. We bellen eerst Govinda nog en maken een afspraak voor morgen. Om 19.30 naar 1905. We zitten gezellig met Fred, Irena en een aantal Nepalezen te kletsen. Om 21.00 uur gaan we naar beneden, daar krijgen we 2 consumptiebonnen en wordt er gedanst. Wij gaan om 23.30 terug naar SG, hoewel het toen pas gezellig werd, maar key garné?

Zaterdag 24 oktober.

Heerlijk geslapen, ontbijt in Gaia, daarna met de taxi naar Govinda zijn huis. Kennis gemaakt met zijn vrouw en bewonderen zijn pasgeboren zoon. De baby lachte tegen Co en dit bleek zijn eerste lachje te zijn. Cadeautjes gegeven en koffie gedronken. Terug naar SG en lekker noedelsoep gegeten. Daarna gaan we wat uitnodigingen wegbrengen naar Binod en Bijaj voor de opening. Bij de Weiszen bakery eten we een stukje pizza met een glaasje wijn en daarna lopen we Rob Leek tegen het lijf. Dan nog een kaart brengen naar Gyamjo en Sunil. Op straat worden we aangehouden door Bishnu en we moeten mee zijn nieuwe winkel bekijken. Ergens boven in een gebouw heeft hij een kleine ruimte en verkoopt van daaruit zijn spullen. We drinken een cola en bewonderen zijn organische kleding wat naar Frankrijk gaat. Douchen en relaxen met een wijntje en om 18.00 uur naar Kathmandu Guesthouse om met Fred en Irena te gaan eten. We doen dit bij Road House en drinken er samen een fles wijn bij.

Daarna nog een afzakkertje bij Gaia, de mannen whisky en wij aan de wijn. Het laatste wijntje kregen we cadeau. Ze hebben onze kamer nog bekeken, maar die is voorlopig bezet. Lekker slapen.

Zondag 25 oktober.

Hoera!!! Sandra is jarig, 38 jaar jong. Ontbijt bij Gaia en om 11.00 uur naar 1905 om Fred en Irena op te halen. Ze gaan met ons mee naar Dhapakhel om ons project te bekijken. Ze zijn onder de indruk. Iedereen is lekker druk met voorbereidingen te treffen voor a.s. donderdag. Er wordt schoon gemaakt en liedjes ingestudeerd. We eten noedelsoep in de kantine en daarna gaan we naar Guni om de lijst met genodigden door te nemen. Met prof gekletst en daarna wijntje op de kamer. Dan gaan we Sandra bellen en feliciteren. De telefoon is steeds in gesprek en dus gaan we eerst naar KG, want we krijgen een eigengemaakt schilderijtje van Fred. Dit is voor de opening. Afscheid van hen, want ze gaan morgen op trekking. Nog een keer gebeld en nu lukt het wel. Even lekker relaxen en dan naar New Orleans om te eten. We hebben allebei een heerlijke biefstuk. Ook Hom en Krishna krijgen een uitnodiging. Koffie in SG en een wijntje en ja hoor om 21.30 uur komen Bob en Frances naar ons guesthouse. Ze zijn net gearriveerd en we kletsen lekker bij. We lopen terug met hen naar hun hotel, dit is hotel Florid. En dan slapen.

Maandag 26 oktober.

Vroeg op, klein ontbijt en dan lopen naar de Swayambunath tempel. Het is een prachtige wandeling. De winkeltjes gaan open, kinderen gaan naar school, Kathmandu wordt wakker. We zijn dit keer achterom gelopen langs de grote buddha beelden en hoeven dus niet te betalen. Een van de mensen van een winkel liet ons horen hoe een klankschaal werkt. Dit klinkt door je hele lichaam en geeft ontspanning. Terug met de taxi en we eten een kaas omelet bij de Weiszen Bakery. Omgekleed, email gecheckt en dan een uurtje rusten. Als we gedoucht hebben, gaan we naar beneden, want Hannelore, de Duitse vrouw van 72 jaar, gaat weg. Pratyus geeft haar een gebedssjaal en een knuffel. Dan wordt de kamer klaar gemaakt voor Anette. Ze zal over ruim 2 uur op het vliegveld aankomen. Om kwart over 5 gaan we met Madan naar het vliegveld en belanden in de traffic jam. Als we dan om 18.00 uur aankomen, is Anette al gearriveerd.

Ze krijgt van Madan het bekende sjaaltje en we gaan naar SG. Ze kijkt onderweg haar ogen uit en vindt het veel drukker dan 10 jaar geleden toen ze hier 1 ½ jaar woonde. Welkom door Samjhana en Pratyus en we drinken een wijntje. We eten in SG, want Samjhana heeft een heerlijke pasta gekookt.

Dit smaakt heerlijk en daarna drinken we koffie bij Gaia en nog een wijntje bij New Orleans. Dan slapen, want daar is Anette wel aan toe.

Dinsdag 27 oktober.

We zijn om 7 uur wakker en gaan ontbijten met Anette bij Gaia. Dan naar Daphakhel en daar is iedereen blij om Anette weer te zien, ook een aantal kinderen kennen haar nog. Shova heeft een mooie sjaal voor mij gekocht voor a.s. donderdag. Anette maakt kennis met Bimal en krijgt een rondleiding. We eten noedelsoep in de kantine en dan zijn Bob en Fran er ook.

Op de terugweg gaan we langs de AGE groep en ook daar zijn ze heel blij om Anette te zien. We proberen Bimala en collega's over te halen om toch donderdag te komen, maar of ze het doen? We drinken lekker cola op het dak in SG met chips en dan naar Sunil, want de ringen zijn klaar. Maar zo als het altijd gaat, is niet alles klaar, dus we moeten nog even geduld hebben. Om 18.00 uur gaan we lopen naar prof zijn huis. We komen langs Assan, de markt met allerlei winkeltjes, die van alles verkopen. Anette koopt prachtige stof en daar wordt een kurta van gemaakt voor Yasmin, haar dochter. Ik koop stof en daar wordt een schort van gemaakt en die is voor onze buurvrouw Cora die op ons huis let. Dan naar prof en die kijkt heel verbaasd, want hij dacht dat we morgen zouden komen. Ik weet zeker dat we vanavond hebben afgesproken. We moeten toch blijven en er wordt een maaltijd in elkaar geflanst, maar eerst het bekende eitje en thee en dan wordt er een fles wijn te voorschijn gehaald. Deze is van 2001, maar valt nog wel mee. Het eten smaakt me niet lekker. En helemaal niet meer als ik een muis zie lopen en wat voel bewegen onder de bank. We zitten niet meer rustig. We gaan met de taxi terug naar Pelgrims, maar die is al dicht en dan drinken we nog een borrel met Bob en Fran in New Orleans. Om 23.00 uur terug en slapen.

Woensdag 28 oktober.

Shova komt al vroeg langs om de maat van Anette te nemen voor haar sari. We ontbijten in SG en Anette is haar stem kwijt, waarschijnlijk door het vliegen. Zij en Co gaan naar VSO en ik ga douchen. Ik drink mijn koffie beneden, want het dak zit vol. We gaan lekker shoppen en lunchen bij de Weizen Bakery. Even emailen en om 14.30 uur naar Bodenath en naar Tashi zijn huis. Zijn moeder is er niet, maar wel zijn grootouders. We drinken thee en cola en gaan dan om de tempel lopen. Er zijn heel veel monniken die allemaal hun rondjes om de tempel lopen, sommigen rustig, maar anderen rennen zowat om de tempel heen. Er wordt een hele grote puja (offer) gemaakt en daar wordt allerlei eten op gegooid, vooral rijst en bonen. Maar ook zakken snoep, koek en geld. We lopen naar Stupa View

Restaurant en hebben een mooi uitzicht op de tempel. We bestellen momo's met een heerlijk glaasje wijn.

Als toetje nemen we warm appelgebak met noten, heerlijk!!! Nog een rondje om de tempel en terug naar SG. Om 21.45 uur komen Bob en Fran en we krijgen alle drie van hen een prachtige koperen boekenlegger met de datum van a. s. donderdag erop. Co en ik krijgen nog een mooi kookboek: the taste of Nepal. Om 22.30 uur naar bed.

Donderdag 29 oktober.

INAUGURATION DAY!!!! Co gaat douchen en we kleden ons aan. Co heeft een Nepalees overhemd en ik de mooie sjaal. Ik draag een rok met paarse bloes van mezelf. De sjaal is lila. Om half 8 met de taxi naar Dhapakhel. Bij het hek worden we welkom geheten door een groep muzikanten in klederdracht, dit heet een dime. En iedereen is bezig met versieren. We gaan eerst naar boven en daar krijgt Anette haar sari aan en ik mijn sjaal op Nepalese wijze opgespeld.

Een speldje van SGCP en iedereen krijgt een roosje bij de ingang. De mannen hebben nieuwe kleren: beige broek en lichtblauw overhemd en de vrouwen lichtblauwe sari. Tot mijn verbazing dragen de werksters rode sari en de mannelijke helpers een beige bloes. Dit was voor mij niet nodig geweest, maar ja dat is de traditie. We krijgen een heerlijk ontbijt en om half 11 beginnen de gasten binnen te lopen. Om kwart voor 12 begint het officiële gedeelte. We worden allemaal om de beurt opgeroepen om op het podium te komen: Bob en Fran, wij, prof en Bimal, Anette, Susi en Christine, een vrouw van de Elite groep en een vader namens de groep ouders. Bimal doet een woordje en dan wordt de levensgrote gebedsmolen onthuld door de kinderen. Daar klinkt muziek van Kutumba bij. Ik was zeer ontroerd en Bimal zag dat, kwam naast mij staan en sloeg een arm om mijn schouders. Prof deed zijn

woordje en haalde Ben nog even aan, Anette en ook Bob hebben een speech. De moeders van onze kinderen zongen een prachtig eigengemaakt lied en de kinderen dansten.

Er was een goochelaar en er liep een clown rond. Heerlijke lunch die door ongeveer 500 mensen wordt genuttigd. Ik zie Suman, Jimi, Maarten Jan en Anna Janneke, Roy Voss, Navraj, maar ook Tashi is er met Soonam. Byaj is er met een vriend en Govinda laat zich even zien. Jos Bus, Andrea en Jan Nellen. Dambar en natuurlijk Madan, Samjhana en Pratyus. Ook de blinde Govinda is er met zijn gezin en we moeten beloven dat we volgende keer zijn huis komen bekijken. Maar dat weten we nog niet. Ook Michael is er en die komt me ineens knuffelen. Hij had net het verhaal van Ben gehoord. Ik geef de mensen van Veldwerk een rondleiding door de 'Holland Building'. Er wordt muziek gemaakt door Kutumba, een bekende Nepalese band en er wordt gedanst. Hilariteit als Co ook gaat dansen. En dan komen toch de meiden van Age, we zijn heel trots op hen, want ze durven toch maar. Iedereen is blij ze te zien. Er is een loterij, maar op een bepaald moment wordt het donker. Er is nog vuurwerk en dan is het afgelopen. We nemen afscheid van prof en Shova, Guni en de anderen. Met Bozraj terug naar SG en zitten vast in het verkeer. Mijn voeten doen ontzettend zeer van een paar parse slippers die ik de hele dag heb aangehad. Het laatste stuk moeten we lopen. We kleden ons

om en gaan naar Gaia voor een glas wijn en nog een en dan krijgen we er nog een. We eten heerlijk en gaan een beetje tipsy terug naar SG. Doodmoe, maar voldaan vallen we in bed en meteen in slaap.

Vrijdag 30 oktober.

Goed geslapen, douchen en ontbijt in Gaia. Om 9 uur gaan we met zijn drietjes naar Babarmahal revisited. Een prachtig oud Rana paleis waar nu allemaal luxe winkeltjes hun waren verkopen. We lopen even rond en gaan dan naar het restaurant. We drinken koffie en om 10 uur komen Bob, Fran, Susi en Christine. We overleggen over de vragen die we hebben voor de toekomst en om 12 uur komt Bimal. Hij vertelt over zijn toekomst beeld en dan gaan we lekker lunchen. Het is warm, maar onder de parasol is het goed uit te houden. Er is veel politie en beveiliging over de vloer, want de eerste minister van Skrilanka komt een expositie bekijken. Om 16.00 uur komt prof, een half uur te laat. Dit wordt een moeilijk gesprek. Hij begint weer over de olifant en de muziekband, maar dat weet Co snel de kop in te drukken. We vertellen hem allemaal ons beeld van de toekomst en hij belooft alle steun te geven. We zijn benieuwd! Om 17.00 uur kunnen we eindelijk met de taxi weg en gaan terug naar SG. We gaan met Madan naar zijn schoonzus Anju om de kettingen op te halen. Pratyus is ook mee en die wordt meteen door de meiden bezig gehouden. Dan naar Dambar en daar drinken we een lekker wijntje en eten heerlijke kip. Ook de dal bhat is lekker, eindelijk! De sfeer is hier gelukkig beter dan een week geleden. We kopen nog wat spullen en bestellen een paar mooie armbanden voor onze dochters. Dan naar New Orleans en daar drinken we een afscheids borrel met Bob en Fran. Zij gaan morgen naar Pokhara. Als we terug komen in SG is er een feestje voor de Duitse Nepalees, hij vertrekt morgen. We gaan er bij zitten en als er een stel naar huis wil, kunnen ze hun sleutel van de motor niet vinden. Na lang zoeken, blij ik er op te zitten! Hilariteit! Om 00.15 uur naar bed.

Zaterdag 31 oktober.

Goed geslapen, maar ik zit onder de muggenbulten. Het wordt nu wel fris overdag. Ontbijt bij Gaia en dan naar Assan. We halen de schort voor Cora op, maar de kleren van Yasmin zijn nog niet klaar. We halen fruit, wierook en malla's voor het monument. Om 12.15 uur komt Bozraj ons halen en gaan we naar het huis van prof. Bimal en Anita stappen ook in. Ramen dicht, want het is een grote stofbende op weg naar het monument. Het monument ziet er nog steeds prachtig uit. We leggen de bloemen neer en steken wierook aan. Ook prof, Bimal en Anita, knielen neer en zijn even in gedachten.

Als laatste steekt Bozraj wat wierook aan. We eten een broodje en gaan terug. Naar Sunil om de ringen op te halen. Bij Pelgims drinken we een wijntje en eten frietjes en pakoda's. Dit zal ik zeker

gaan missen. Even relaxen en dan voor het laatste diner naar New Orleans. Afscheid van de mannen en dan na een wijntje lekker slapen.

Zondag 1 november.

Gedoucht en ontbijt beneden. Met Shudarsan, die we weer gevonden hebben, naar de kerk. Hij heeft zich aangesloten bij het een of ander geloof en voelt zich nu een stuk beter. Na afloop weer lekker koffie drinken bij de Belgische Jo op het consulaat. Dan komt Suman en ze brengt spullen voor Arno en Suus. Dan komt er iemand naar boven, gaat zitten, zegt niets en legt wat dingen op tafel. Hij zegt dat hij de vader van Ganesh is. En de spullen moeten naar hem. Suman legt uit dat we niets meer mee kunnen nemen. We zijn een beetje overrompeld door deze man. Hij staat weer op en vertrekt zonder iets te zeggen. Toen we later spullen uitpakten die we al voor Ganesh hadden, bleken er sigaretten in te zitten en een of ander olie. Dit laten we in SG. We gaan voor de lunch naar Gaia en eten lekker chowmein. Afscheid van de jongens van Gaia en van Michael. We zeggen ook gedag bij Ghyamjo en Bijaj. Dan gaan we de tassen pakken. We schatten zo'n 56 kilo. We gaan naar beneden voor het afscheids diner. Samjhana heeft een lekkere salade gemaakt met noten, maar ook iets van vlees. De bekende kroepoek en aardappeltjes.

Wijn en whisky wordt er geschonken en Co drinkt iets te veel whisky. Hij ziet ons op een gegeven ogenblik allemaal dubbel en gaat dus naar bed. En ja hoor, dat wordt dus spugen, een paar keer. Het klinkt door het hele guesthouse. Uiteindelijk vallen we dan toch in slaap.

Maandag 2 november.

Vandaag is Floor jarig, 5 jaar alweer! Onrustig geslapen. Co voelt zich redelijk en we nemen toast en thee als ontbijt. Dan is daar het afscheid van Madan, Samjhana en Pratyus. De kleine mag bij ons een sjaltje omdoen en omhelst ons. Ook Anette zeggen we gedag. Zij blijft nog een paar dagen. Om half 8 brengt Shudarsan ons naar het vliegveld, want de jeep van Madan is stuk. Ook Byay is mensen aan het wegbrengen en ook hij zwaait ons uit. We hebben ruim 57 kilo, dus dat gaat goed. Koffie in het restaurant en dan maar weer wachten. Er is veel security en ook de rugtas moet zelfs op de vliegtuigtrap nog open. Dan blijkt dat we een andere plaats hebben en wel in de business class. Wat een luxe. Het zijn heerlijke ruime stoelen met veel beenruimte. Een servet over het tafeltje en als de stewardess komt vragen wat we willen eten, heb ik al 10 minuten of zo geslapen. Jammer dat het maar een klein stukje is. Ik heb een heerlijke quiche met vers fruit en koffie. We kunnen zelfs

champagne krijgen, maar na gisteravond is dat niet zo'n goed idee. Het servies is heel mooi, wat anders dan al het plastic bestek. We hebben een prachtig uitzicht op de bergen van de Himalaya. Na 1 ½ uur landen we in Delhi. Om 13.40 uur vliegen we de lucht in. Ook hier lekker eten en drinken, alleen de plaatsen zijn wat smaller en kleiner. Ik kijk naar de film Mrs. Robinson. Dat is lang geleden. Na 8 1/2 uur landen we in Londen. Daar eten we een tosti en drinken een wijntje. Om 20.15 uur vliegen we dan naar Schiphol en komen eerder aan dan gepland. Co gaat de auto halen en dan gaan we naar huis. Morgen hebben we een rustdag en woensdag komt Bimal voor 10 dagen. Maar dat is een ander verhaal. Dit was weer een geweldige vakantie met als hoogtepunt de opening.

